

det hele taget, at naar der er Tale om at bevare en saa stor, vigtig og uerstattelig national Stat som den, her er Tale om, bør man ikke sige tilbage selv for en temmelig stor Udgift. Naar man kan gøre noget for at højne Oplysningen i vort Folk, enten det sker paa denne Maade, eller det sker ved en bedre Skolelovgivning end den, vi have, saa bør vi ikke sige: Her skulle vi spare! Naar der har været Tale om i Rigsdagen i den senere Tid, at man skulde gøre noget for Fiskeriet og for Fisserne ved Anlæg af Havne paa Jyllands Vestkyst og flere andre Steder, mener jeg heller ikke, det er rigtigt at sige: Her maa vi spare! Nej, vi maa spare paa det Sted, hvor der kan spares noget af Betydning, nemlig paa vore Militærudgifter. Vi havde jo forleden Dag et Forslag om Marinen for. Paa det Punkt mener jeg, det vilde være meget urigtigt at gaa til forøgede Bevillinger, ligesom i det hele taget paa Militærvesenets Omraade. Paa Udgifterne dertil, som vi nok kunne enes om at falde uproductive, synes jeg, det er berettiget at spare, men det er efter min Mening ikke rigtigt at spare hverken i det foreliggende Tilfælde eller i de andre Tilfælde, jeg har omtalt. Jeg vil derfor ønske, at vi kunne enes om at fremme det Lovforslag, her foreligger, saaledes, at det snarest muligt kunde blive gennemført paa den heldigste og bedste Maade.

Saralb Jensen: Jeg erindrer den Dag i Oktober, da Telegrammerne fløj ud over Vandet og meldte, at Kristiansborg Slot brændte, og jeg erindrer, hvorledes dette Budskab blev modtaget ude omkring i Landet, og hvorledes Bladkontorerne og andre Steder, hvor man kunde tænke at saa Efterretninger, bleve ligesom bestormede af Folk, der med Spænding ventede paa hvert nyt Budskab, der kom. Der var da navnlig et, der var Grundtonen i alle disse Spørgsmaal, og det var det, hvorledes det stod med det store kongelige Bibliotek, Telegrafsen havde jo bragt Efterretning om, at Malerisamlingen var stærkt truet, og at der blev gjort, hvad der kunde gøres, for at redde den, men det store kongelige Bibliotek fik man vedblivende ingen Efterretning om, og man frygtede for, at der skulde ske den store Ulykke, som det vilde være, hvis dette Bibliotek skulde blive ødelagt af Luerne. Siden da er der nu gaaet adskillige Aar, og Forholdet er dette, at endnu ligger en af vore største nationale Sættte under Forhold, som man kun kan betegne med et eneste Ord, og det er: uforfvarligt. Efter alle de Aar, der ere gaaede, siden vi egentlig fik denne lille Oprustning, som vi fik, da

Slottet brændte, og Biblioteket var i den Fare, det var, ligger Biblioteket, vor store Bogsamling, endnu under de samme brandfarlige Forhold, som det gjorde den Gang. Det er da ganske naturligt, naar der fremkommer Forslag om at bygge en værdig Bygning for denne store nationale Samling, at dette da bliver modtaget med Glæde overalt, og det ikke alene her i Salen men ogsaa ude omkring i Befolkningen. Det vil overalt blive modtaget med Glæde, at man nu vil gøre noget for at bringe disse Sættte i Sikkerhed og gøre noget for at sætte dem frem paa en mere værdig og mere let tilgængelig Maade end hidtil. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Oprettelsen af et stort kongeligt Bibliotek, da hilser jeg altsaa dette Forslag med stor Glæde. Jeg haaber, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgfreds (F. Jørgensen), der ligesom mente, at Sagen skulde skydes noget ud endnu, idet han talte om, at man skulde overveje og atter overveje, førend man tog fat paa denne Bygning, ikke maa saa Ret i disse Betragtninger, men at der maa blive taget fat paa denne Sag saa hurtigt som muligt og at Betænelighederne maa blive fjernede. — Det, der navnlig har bragt mig til at tade Ordet, er Forslaget om Oprettelsen af et Provinsbibliotek i Aarhus. Ogsaa dette Forslag vil blive hjilft med Glæde rundt omkringovre i Jylland og navnlig i Aarhus. Forholdet har været det, at Aarhus og Aarhus Omegn har hørt til de artige Børn, der aldrig have bedt om noget og derfor aldrig faaet noget. Vi have maattet lide Skuffelser adskillige Gange, naar vi have troet at have Krav paa noget, men ikke have faaet det, idet det er blevet lagt andre Steder hen. Aarhus er jo en By, der har arbejdet sig op i de senere Aar. Vi have ganske vist ikke gjort saa meget Spræl deraf, som der er blevet gjort af en anden Byovre i Jylland, som ogsaa har været i stærk Opløst. Vi have arbejdet ihærdigt og have udrettet en hel Del. Vor Befolkning er omtrent bleven fordoblet i Løbet af den sidste Menneskealder. Vi have kostet umaadelige Masser af Penge paa Foretagender som en Havn, Opførelsen af offentlige Bygninger, en Skole, et Hospital osv. Alt det have vi gjort ved egne Kræfter; vi ere ikke komne til Staten eller nogen anden om Hjælp; vi have udført det ved vor egen Flid. Naar der i det hele taget er Tale om at oprette et Provinsbibliotek, da ere Forholdene jo saaledes, at det maa blive Aarhus, der kommer i Betragtning og at der ogsaa fra Aarhus Bys Side maa komme Krav paa at faa denne